

Tekst

BETTE WESTERA

SYLVIA WEVE

Illustraties

Uitgeverij Gottmer

DOOD

Als je nou eens
Hemel

Zeemansgraf
Altijd overal

Een poosje dood
Zonder jou
Poes Minoes

Hospice
Overal en nergens
Kaarsje
Te laat

Narayama
Op eigen kracht
Horloge
Te klein

Vaas
Hein
Hemelbegrafenis
Koffer

Even maar

Rouwkaart

Mees

Niet bang

Sterren

Erfenis

Steen en been

Zijn stem

Nooit meer is voor altijd
Beter niet

Tot in het graf

Cheeta
Mama

Voorname
Was ik dat kind?
Verstrooid

Moederdag
Kistkoe
Familieportret
Oma's jas

Slapen
De Wilgenman

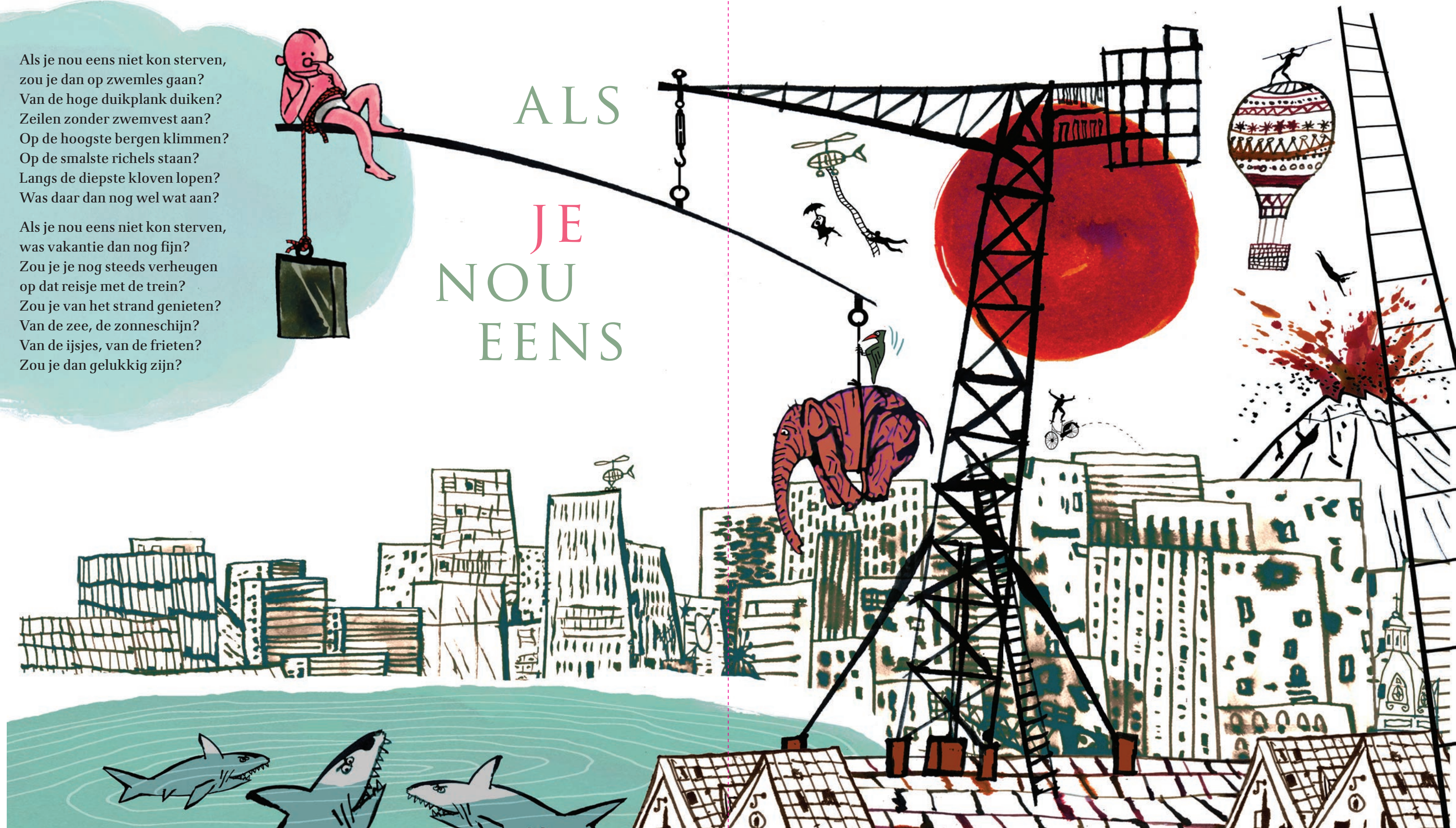
GEWOON

Als je nou eens niet kon sterven,
zou je dan op zwemles gaan?
Van de hoge duikplank duiken?
Zeilen zonder zwemvest aan?
Op de hoogste bergen klimmen?
Op de smalste richels staan?
Langs de diepste kloven lopen?
Was daar dan nog wel wat aan?

Als je nou eens niet kon sterven,
was vakantie dan nog fijn?
Zou je je nog steeds verheugen
op dat reisje met de trein?
Zou je van het strand genieten?
Van de zee, de zonneschijn?
Van de ijsjes, van de frieten?
Zou je dan gelukkig zijn?

ALS JE NOU EENS

HEMEL

Kan het bestaan dat ergens, achter al die witte wolken,
een hemel is waar iedereen naartoe gaat na de dood?
Waar heggemussen kwetteren, waar koele beekjes kolken,
waar boterbloemen bloeien langs de oevers van een sloot?

Kan het bestaan dat doden daar gewoon weer verder leven?
En is het waar wat opa zegt: dat oma daar nu is?
Zou oma wel om beekjes en om boterbloemen geven?
En voelt ze in de wolken wel hoe iedereen haar mist?

Wat moet ze er? Wat doet ze er? Wat heeft ze er te zoeken?
Ze las de hele dag, maar is er lezen na de dood?
Bestaat er ook een hemelbieb met groteletterboeken?
Heeft iedereen er kleren aan? Is iedereen er bloot?

En straks, als opa doodgaat, komt hij oma dan weer tegen?
Maar opa gaat nog lang niet dood, hij is nog kerngezond.
Hij heeft voor zijn verjaardag nog een nieuwe knie gekregen.
Hij staat met allebei zijn benen stevig op de grond.

Ik wil je graag iets vragen, Dood.
Mag ik even op je schoot?
Even maar. Ik ben nog klein
en vraag me af hoe het zal zijn
om dichterbij je toe te leven.

Toe nou, Dood, het hoeft maar even.
Vijf minuutjes lijkt me fijn.
Dan denk ik dat ik later,
als je langzaam dichterbij komt,
minder bang voor je zal zijn.

EVEN MAAR

Kleine Klaas van amper dertien jaren
voer als jongste op de *Wilskracht* mee.
De zee zat in zijn bloed, hij wilde varen,
hij wilde al van jongs af aan naar zee.
Hij wou als kleine jongen al naar zee.

Eerst als lichtmatroos, dan kon hij sparen.
En later zelf een schip, was het idee.
Een eigen vissersboot: de *Terra Mare*,
de *Moedig voorwaarts* of de *Weltevree*.
Zijn eigen vissersboot: de *Weltevree*.

Zijn moeder was een vrouw met grijze haren.
De zee nam al te veel matrozen mee,
ze had een hekel aan de grijze baren!
Maar Kleine Klaas, die moest en zou naar zee.
Zij hilde, maar hij moest en zou naar zee.

Waardoor het kwam, kon niemand haar verklaren:
eerst kreeg hij hoge koorts en toen diarree.
Op zee kun je een lijk geen week bewaren...
ze brachten Kleine Klaas dan ook niet mee.
De *Wilskracht* bracht de kleine Klaas niet mee.

Er werd voor Kleine Klaas geen graf gedolven.
Nergens staat zijn naam nog in een steen.
Zijn lichaam werd geofferd aan de golven.
'Een twee drie, in Godsnaam...'
en Kleine Klaas verdween.

ZEEMANSGRAF

